

Смукникъ и. св. Смучж ил. дл. пососу, сосу; всосу, всасываю: Туришъ дѣте-то на сисѣж-тѣ, по воли-тѣ му, какъ ѹкъ смуче. *Л. Д.* 1869 р. 93. Около 7-й и 8-й мѣсяцъ може да си дава на дѣте-то да дѣвче хлѣбнѣ корж, или да смуче кокалчета отъ домашни гадини. *Л. Д.* 1870 р. 99. Варовита-та прѣсть топи и смучи тора и бѣбрѣзо отъ всяка друга прѣсть. *ib.* 72 р. 236. Растението смуче изъ почвата растопивши са вѣщества. *З.* 152. Лихвари-ти смучатъ имъ пота. *Л. Д.* 1873 р. 197.

Смутнія с. ж. безурядица: Колко мръсници има, които заслужватъ наказаніе въ мирно време, во на които дързостта господарътъ има нужда да възвагради въ смутната на войната (*dans les désordres de la guerre*). *Т.* 87.

Смутъ с. ж., съ ил. **Смутъть, смута.** мн. ч. **Смутове:** Обработиятъ на бащиното наследство въ мирно време нема да бѣди по-малко почтенно отъ храброто му браняне въ смутоветъ на войната (*pendant les troubles de la guerre*). *Т.* 207. А ето една държава нова и едва утвърдена: най-малкытъ смутове могатъ да и съборятъ (*les moins mouvements pourraient le renverser*). *Т.* 225.

Смутъкъ ил. св. Смущавамъ Смутявамъ ил. дл. смущу, —щаю: Ти не можаше да разъесли своятъ смутенъ мысли—Менторъ спокойно даваше заповѣди, когато кормчійтъ бѣше смутентъ. *Т.* 11. Думата „дъраско“ ви смутява. (*Ce mot de témérité vous choque*). *Т.* 187. Отъ много време вече той бѣ смущаванъ (*qu'il était agité*) съка ноќь отъ сънища които му представяха баща му Одисея. *Т.* 289. Нищо нема на около имъ което да не ги отблъсва, което да не имъ противурѣчи, което да не ги смутява (*qui ne les confondre*). *Т.* 301.—са, смущусъ,—аюсь; помучусъ: Идоменей мнѣ лице, очите му са смутихъ. (*Les yeux se troublèrent*). *Т.* 187.

Смѣкникъ ил. св. Смѣквамъ Смичамъ ил. 1) *сниму, —аю;* стащу, стаскиваю: Заложникъ къту гуди рапето на главѣ си държи го съ лѣваж си ражжа съ дѣсницаж си смаква и подава сякоому по залагъ. *Пк.* 110. Свекървата смѣква кобилицѣ-тѣ. *Ч.* 91. Та прѣѣда така снована и смѣкната отъ колове или въртѣло казва ся „снованье“. *Пк.* 84. Вие сте готови да се насрѣбате така, дѣто душманътъ на Христово-то воинство нѣ само шалваритъ ви смѣква, а наплюва ви и въ лицето, и пакъ нѣма да чуете. *Тб.* 58. Казакътъ заклалъ мирзата, смѣкнѣль му кисиата съ паритѣ. *Тб.* 69. Отъ какъ смѣкникъ порfirж-тѣ отъ рамена-та Никифоровы, той (Цимисхия) нѣмаше вече за що да ся бїе. *Р.* 162. Болестъ-та, наречена тлѣстеница, познава ся по това, че гѣсеница-та не може нито да ся усни, нито да си смѣкне кожа-тѣ. *Л. Д.* 1874 р. 185. Най-послѣ зетътъ слѣзва отъ колѣ-тѣ, а булкѣ-тѣ